

आत्महत्याको जोखिमला रहेका व्यक्तिहरूलाई कर्तरी सहयोग गर्ने ?

१) जलोविग्रहः

- मनोविमर्शकर्तासँगको कुराकानीले व्यवहार, विचार र भावनालाई बुझ्न र त्यसलाई परिवर्तन गर्ने मदत गर्दछ ।

२) सामाजिक सहयोग र पारिगणरिक जाया:

- सामाजिक सहयोग र पारिवारिक मायाद्वारा व्यक्तिमा पहिले उसले गर्ने गरेका कियाकालपहल वा खुसी तुने विजहरूमा पुनः संलग्न तुन हासला दिने र मदत गर्ने ।
- यदि व्यक्तिले आत्महत्या गर्ने प्रयास गरेको छ वा आत्महत्या गर्ने घम्की दिएको छ भने त्यस्ता व्यक्तिलाई निरन्तर निगरानी गर्ने र उचितरको मनको कुराहरू भन्ने र सुन्ने वाताकरण निर्माण गर्ने ।
- व्यक्तिलाई सानो उपलब्धिका लागि पनि प्रशंसा गरिदिने ।
- घरमा भएका घातक वा खतरनाक वस्तुहरू जस्तै, औषधी, छुटी वा हडीयार आदीलाई हटाउने वा सेवाग्राहीको पहुँच भन्ना टाटा राजो ।
- व्यक्तिलाई घरमा एकले नछोड्ने ।
- व्यक्तिलाई भायामतो तथा सम्मान दिएर उसलाई जीवनप्रति सकरात्मक तुन प्रोत्साहित गर्ने ।
- सहानुभुतिका शब्दहरू जस्तै बिचरा, कठैबरा आदि प्रयोग नगर्ने ।
- कहिलेकौरी व्यक्तिले घम्कीस्वरूप मर्ने भाव व्यक्त गरेमा उत्तेजित नहुने र नजातिने । तर मार्ने वा मर्ने सोच वा योजना भएको अवस्थामा सम्बन्धित व्यक्ति, निकाय वा संघसंस्थालाई जानकारी गराएर सम्भावित घटनावाट जोगाउने ।

गोरखा जिल्लाको एक नगरपालिका र १६ वटा गाविसहरूका स्वास्थ्य संस्थाहरूमा बहुसाँस्कृतिक मनोसामाजिक संस्था (टिपिओ) नेपाल र इन्टरनेशनल मेडिकल कोर (आई.एम.सी.) र जिल्ला जनस्वास्थ्य कार्यालयको सहकार्यमा मानसिक स्वास्थ्यको कार्यक्रमहरू संचालन भएको छ । मनोसामाजिक तथा मानसिक समस्याको परिचान भएमा तुरुहरै निजिको स्वास्थ्य संस्था तथा जिल्ला अस्पतालमा सम्पर्क राख्नुपर्ने निश्चल उपचार सेवा लिनुपरेस् ।

मनोसामाजिक तथा मानसिक स्वास्थ्यसेवा सम्बन्धित कुनै पनि जानकारी लिनुपरेमा १६६००९०२०५ मा सम्पर्क राख्नुपोला । यसमा फोन गर्दा पेसा लाईन ।

विस्तृत जानकारीका लागि सम्पर्क बहुसाँस्कृतिक मनोसामाजिक संस्था (टिपिओ) लोपाल

बालुघाटार, काठमाडौं, लोपाल

फोन : ९७७-१-४४३१७१७, ४४३७९२४

ईमेल : tponepal@tponepal.org.np

वेबसाईट : <http://www.tponepal.org>

पोस्ट बक्स नं : 8974/C.P.C. Box 612

गोरखा अफिस

गोरखा नगरपालिका-३, पाटेचौर, गोरखा

फोन : ९७७-६४-४२१४४३

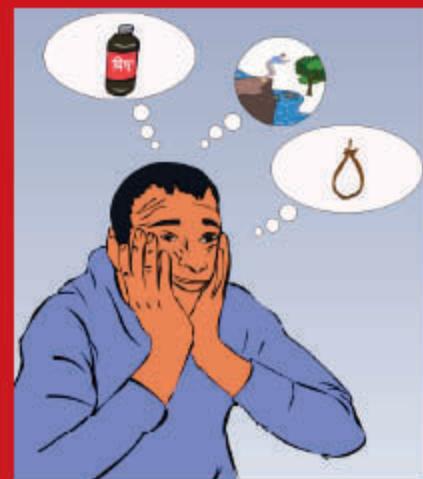
TPO
PEACE OF MIND
Nepal

© टिपिओ नेपाल

आत्महत्या

जब कुनै पनि व्यक्तिले आफ्नो जीवन आफै समाप्त पार्ने योजना बनाउँछ या बिभिन्न साधनको प्रयोगका माध्यमबाट आफ्नो जीवनलाई आफै समाप्त गर्न खोज्छ भने त्यो नै आत्महत्या हो ।

परिवार, समाज र साथीभाइले आफ्नो समस्यालाई नबुझेको महजुस गरेमा र समस्या समाधानका लागि हर प्रकारको कोशिस गरेता पनि कुनै समाधानको उपाय नदेखेको अवस्थामा व्यक्तिले आफूलाई निरर्थक ठानी अन्तिम उपायको रूपमा आत्महत्या गर्दछ ।

आत्महत्या गर्नुका प्रमुख कारणहरू

- जटिल भावनात्मक विच्छा,
- रक्सी र अन्य लागूजौषधको अत्यधिक दुरुपयोग,
- अत्यधिक मात्रामा निराशापन,
- निरन्तर उदासीनता,
- एकासी केही नसोची काम गर्ने बानी वा व्यहोरा,
- सामाजिक र व्यक्तिगत समस्याहरू जस्तै, दैवाहिक जीवन आनन्दमय नहुनु, कसैसँग पनि राष्ट्रो सम्बन्ध विकास नहुनु, अचानक जागिर गुमाउनु, भावनाहरू पोख्ने ठारं वा व्यक्ति नहुनु, किशोर किशोरीहरू स्कूलमा फेल हुँदा, प्रेमी प्रेमीकालीनको विछोड तथा नसोचेको कुरा वा घटना जिन्दगीमा घटेमा आदि ।

आत्महत्याको जोखिमहरू

स्वयंमलाई हानी गर्नका लागि प्रयोग हुने बस्तुहरू
जम्मा गर्नु (बिष, डोरी, औषधी आदि)

जिन्दगी बेकार छ भन्ने सोचाईहरू आउनु

परिवारको लागी बोक्ह हुँ भन्ने सोचाईहरू आउनु

घेरेजसो एकान्तमा बस्न रुचाउनु र कसैसँग
कुराकानी गर्न नयोज्नु

मर्ने बारेमा झलसाँग गफ गर्नु, निराशावादी
कुराहरू गर्नु

आत्महत्याको अन्य जोखिमहरू

- आफूले आफैलाई हानी नोक्सानी तथा शारीरिक रूपमा असर पार्न व्यवहार गर्ने,
- आत्महत्याको बारेमा सकारात्मक सोचाई वा मर्ने विषयमा योजना बनाएको,
- बिगतमा पनि आत्महत्या गर्ने प्रयास गरेको,
- एकदमै चिन्तित, आपेशामा आउने, आक्रमक र हिस्क हुने, तनावमा आउने र कसैसँग कुराकानी नगर्ने ।

आत्महत्याको असरहरू

- एक पटक आत्महत्याको प्रयास गर्दा व्यक्तिको परिवारिक, सामाजिक र व्यवसायिक जीवनमा दीर्घकालिन रूपमा असरहरू पर्नसक्दछ ।
- व्यक्ति र उसको परिवार दुवैले कलंक र भेदभावको महसुस गर्नसक्दछ ।
- सक्त व्यक्तिलाई साथीहरू बनाउन र कामको खोजी गर्नमा समस्या पर्नसक्दछ ।